

objectief worden bewerkt, spreekt vanzelf, want het gaat in de wetenschap om de waarheid. Ik weet wel, dat bij onderzoek persoon, karakter, intuïtie en levensbeschouwing van de onderzoeker meespelen, zoals H. R. Hoetink in een debat met J. P. Kruyt een 15-tal jaar geleden zo meesterlijk heeft uiteengezet.⁵⁾ Maar wanneer men een onderzoek als objectief roemt, bedoelt men in de regel, dat de onderzoeker bepaalde feiten niet heeft weggeïnterpreteerd. Dat nu is geen deugd, maar een praemisse voor ieder onderzoek, dat zich met de naam wetenschappelijk tooit. Daarin is geen verschil tussen een openbare en een bijzondere universiteit. Iemand, die meent, dat wij bij ons onderzoek uit zijn op het bereiken van resultaten, die in bepaalde wijsgerige, theologische, staatkundige of maatschappelijke schema's passen, overschrijdt de grenzen der betamelijkheid.

Ik moet hieraan helaas nog iets toevoegen over een betreurenswaardige ervaring met de pers. Het is voorgekomen, dat een dagblad door een indiscretie een voorlopige versie van een rapport van bij ons verricht onderzoek in handen kreeg en dat publiceerde als ware het een voor publicatie vrij gegeven rapport. Ik acht dat onbehoorlijk, even onbehoorlijk als het gedrag van de tipgever, die het concept terecht onder zich had, doch tevens wist, dat het een niet voor publicatie bestemde eerste proeve van een rapport was.

Ons onderzoekingswerk zou nog verdiept en uitgebreid kunnen worden. Te veel geschiedt het nog in de beslotenheid van een of van enkele onderzoekers. Nodig is coördinatie, opdat onderzoekers, die vanuit verschillend gezichtspunt met hetzelfde vraagstuk bezig zijn, met elkaar in contact kunnen worden gebracht. Vervolgens zou een zeker centraal dienstbetoon in verband met onderzoek kunnen worden georganiseerd, vooral nu zoveel onderzoek met ingewikkeld rekenwerk gepaard gaat. Tenslotte zou een bescheiden stimuleren vanuit een centraal punt soms nuttig kunnen zijn. Een eerste stap in deze richting zou kunnen zijn de aanwijzing van een coördinator voor het onderzoekingswerk in de verschillende faculteiten of subfaculteiten. Als allereerste stap zou ik re-

5) H. R. Hoetink, Het waarde-oordeel in de sociale wetenschappen blz. 5, en J. P. Kruyt, De grenzen tussen wetenschap en levensovertuiging in de sociale theorie en de sociale praktijk, blz. 28, Sociologisch Jaarboek VII 1953.